WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey magazine

30 october 1958 N° 421 8e jaar - 20 blz.

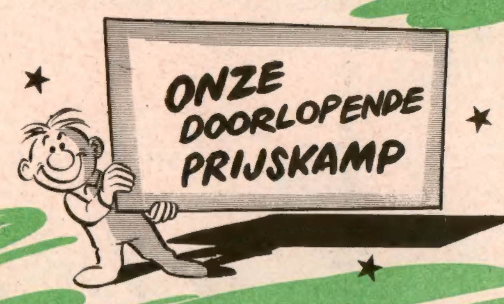

Om de vier weken heeft er van onze puzzle-tombola een trekking plaats. Die van vorige reeks geschiedt vandaag 30 oktober; gezien ons blaadje echter met twee maanden voorsprong gedrukt wordt, zal de uitslag pas op 1 januari kunnen worden gepubliceerd. Natuurlijk ontvangen de winnaars hun prijs reeds voordien.

Maar wacht niet op de bekendmaking van de prijzen om een nieuwe kans te wagen. In dit nummer begint weer een reeks : heden zijn wij aan EEn; volgende week komt dan TWEE; DRIE de week daarop en eindelijk HOP ! Over vier weken stuur je dan je antwoord op 'n gewone briefkaart aan « Mickey Magazine », Hopstraat 47, Brussel 1.

Op pagina 20 vind je Donald als kunstschilder. Er ontbreken hem echter vier elementen. Het eerste, een tafel met schildersbenodigheden, is eveneens pagina 20 te vinden. De drie volgende weken krijg je telkens weer 'n nieuw stuk om het tafereeltje aan te vullen.

Wat moet er nu worden gedaan ? Knip het tafereeltje uit, plak het op 'n briefkaart en telkens als één der ontbrekende delen verschijnt, plak je het op z'n voorbehouden plaats. Eens volledig, stuur je je briefkaart aan bovenvermeld adres vóór 27 november.

Misschien nam je reeds vaak aan onze doorlopende prijskamp deel, zonder ook maar iets te winnen. Laat je vooral niet ontmoedigen, immers « de aanhouder wint » !

MICKEY ROEPT OP...

Hallo, hallo, beste meisjes en jongens,

TOEVALLIG de verjaardagsdatum van zijn vriend Edward vernomen hebbende, besloot Dingo hem op dien dag hartelijk geluk te wensen. Maar dit zou niet zo eenvoudig lijken als hij wel dacht.

Edward werd namelijk op 29 februari geboren !

« Zo ik hem de 28e februari schrijf, bedacht hij, dan zal mijn brief op 1 maart aankomen, zegge één dag te laat. Dus, moet ik één dag vroeger schrijven. » Dat lijkt logisch. Maar men moet niet altijd doen wat logisch is; zelfs Dingo heeft dat eens vastgesteld en hij verklaarde mij toen : « Logisch wil daarom nog niet zeggen best. »

Daar Dingo de logica dus wantrouwde, besloot hij het probleem der verzending van de gelukwensen grondig te bestuderen. En hij kwam tot de bevinding dat zo hij de wensen de 27e februari stuurde, deze de 28e van dezelfde maand hun bestemmeling zouden bereiken, hetzij deze keer één dag te vroeg.

Hij overweegt twee oplossingen : hetzij zijn vriend de 28ste februari van elk schrikkeljaar — elk vierde jaar, behalve de eeuwjaren — vier keer hartelijker geluk te wensen dan hij normaal zou hebben gedaan; hetzij eenvoudig hem ieder jaar de 13e oktober te vieren.

Waarom van de 29e februari op de 13e oktober gesprongen ? Omdat dit Edward's naamfeest is.

Wat er ook van zij, spoed is niet geboden : 13 oktober is reeds meer dan twee weken voorbij en voor de e.k. 29e februari moet hij wachten tot in 1960. Arme Edward !

Zo iemand van jullie een derde oplossing weet, dan mag hij mij die gerust opsturen : ik zal ze aan Dingo's oordeel onderwerpen.

Mickey

JIJ OOK KUNT SNEL, ZONDER VEEL TE LEREN, EEN GOED HARMONICASPELER WORDEN.

Wij stellen GRATIS een trekharmonica tot jouw beschikking om thuis te leren. Vraag gedetailleerd prospectus nr 15 aan de

HOGERE ACCORDEON-SCHOOL

Leiding Ch. DEMAELE
Filips-van-Champagnestr., 42
BRUSSEL

Inschrijvingen het ganse jaar door.
Plaatselijk afdelingen over gans het land.

Lachen is gezond

EEN MIRAKEL

Aan de grens wordt aan een oude dame gevraagd of zij niets heeft aan te geven.

— Nee, helemaal niets.

— Maar die fles, Mevrouw, wat is daar in?

— O, gewijd water, goede heer, water van Lourdes.

De douane ontstopt de fles en riekt er even aan...

— Maar dat is genever!

— Glorie aan God! roept de oude vrouw, een mirakel!

* * *

PROPER

NEGER : Ik heb een bok gekocht, baas.
BAAS : En waar zal je hem stallen?
NEGER : In mijn hut.
BAAS : En... de reuk, zeg?
NEGER : O! De bok zal er rap aan wennen.

RAADSELTJE

1. Erst was ik wit en toen maakte men mij zwart. Zo kreeg ik wat te zeggen al had ik geen tong. Men deed mij vervolgens een jasje aan. Ei, ei, toen was ik iets. Ik werd op reis gezonden, ik kreeg geen geld mee, misschien omdat ik in gezelschap van de hoogstgeplaatste persoon van het Koninkrijk vertrok. Ik had geen benen, geen ogen, geen oren, maar overal vond ik mijn weg. Ik reed per spoortrein, per buurtspoorweg, per auto en tenslotte per vliegtuig. Toen ik aankwam werd ik door een man begroet en naar de plaats van mijn bestemming gebracht. Noem me nu eens?

OPLOSSING : De brief.

Voor de leden

Insigne : 15 frank.
Wimpel : 20 frank.
Postpapier :
Gewoon kaft : 7,50 fr.
Luxe-doos : 25 fr.

Storten op de postrekening 7539.34, « Mickey-Magazine », Brussel.

2 nieuwe sensationele modellen...
IN DE REEKS
MÄRKLIN

3025 - **DIESELSNELTREIN :**
Superkrachtige motor - kleuren : rood en zwart - lengte : 56 cm. ....Prijs : Fr. **1.500,—**

4026 - **GROTE PERSONENWAGEN :** Getrouwe reproductie van de wagens van het duitse spoorwegnet - kleuren: donkergroen en grijs - lengte: 24 cm. Prijs : **125,—**

Nieuwe volledige katalogus (5 fr.) op aanvraag bij :

CHRISTIAENSEN

ANTWERPEN : Huidevettersstraat, 12 T. 32.67.99
BRUSSEL : Grasmarktstraat, 36 T. 12.23.56

VOLGENDE DONDERDAG : **DE KANALEN OP MARS**

Met zijn laars in 't water, is Italië sinds mensen geheugenis...

EEN MARITIEME NATIE

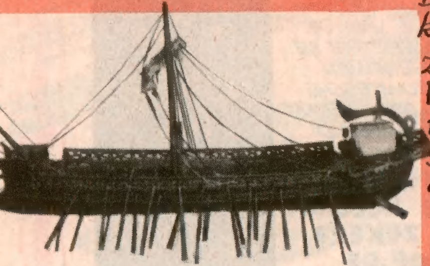

Deze galei van Rome's keizerlijke zeemacht is zeer kenschetsend. Vooraan ① ziet men het rostrum, een vooruitspringend gedeelte van de voorsteven, dat diende om de vijandelijke schepen open te rijten; de laatste ② toespaan bij de achtersteven diende als roer.

Wij zullen niet meer naar de Internationaal Wereldtentoonstelling 1958 gaan. Het spreekt vanzelf dat, zo men haar dit jaartal heeft gegeven, men het ver van in den beginne over eens was, dat zij niet zou blijven duren. Net als Caesar mag zij zeggen : « Veni, vidi, vici ». Zij is gekomen, heeft veel bezoekers... gezien, en heeft veel sceptici... overtuigd. Ons blijven enkel de aangename herinnering... en de foto's die wij in het familiealbum zullen rangschikken, tussen het portret van de opzittende Fido en tante Aglaja met haar eeuwige, monumentale hoed op. Alvorens deze kiekjes op te bergen, hebben wij gedacht dat het jullie genoegen zou doen een blik te werpen op de foto's die wij hierna publiceren. Het betreft in het Italiaanse paviljoen tentoongestelde maquettes, die de zeevaart geschiedenis van dat land toelichtten.

Het volstaat een blik te werpen op de landkaart van Europa, om er zich rekenschap van te geven hoe belangrijk de kusten voor Italië zijn : zij verzekeren 's lands bestaan. Sedert het grijste verleden, doorkruisten de voorouders der huidige Italianen de zeeën. De Romeinse galeien vervoerden de legioenen naar de verste uithoek van de toenmalige gekende wereld. Eeuwen lang, weerklonk krijgsrumoer op deze met één, twee, drie en zelfs met vier rijen roeiers uitgeruste galeien, terwijl de geketende (1) slaven op het eentonig rythme van de trommelstok der **hortator** (2) zwoegden.

Haar roem in 't Oosten, had de Eeuwige Stad te danken aan de uitdrukking Mare **Nostrum** (3) en opdat deze uitdrukking waar zou blijven, bevochten de galeien onophoudelijk de talrijke vijanden van de republiek, en later van de Keizer van Rome.

Alhoewel het geliefkoosd oord van de toenmalige giftmengers en sluipmoordenaars, had Venetië's bevolking eerder aanleg voor handel dan voor krijgsverrichtingen, wat heel wat zeggen wil. Zelfs de voorzichtigste handelaar, schrok er niet voor terug een schip te bemannen, wel wetende dat, zo het na een reis naar het Verre-Oosten weer in de thuishaven voor anker ging, de rijke lading hem voor het gelopen risico ruimschoots vergoedde.

Is het niet normaal dat dit land van koene zeevaarders ook uitstekende cartografen zou leveren ?

In de XVe eeuw hebben de zeelui, eerst de Italiaanse, daarna deze van andere landen, uit het werk ener monnik : Fra Mauro, voordeel getrokken. Als kosmograaf en leraar in een klooster nabij Venetië, maakte hij een **Mappemonde** op, die over de hele wereld vermaard werd. Gedetailleerde kaarten, en later de atlassen, vergemakkelijkten in steeds ruimere mate de zeereizen.

Genua. Florentië. Napels, Pisa, zijn al even indrukwekkende namen. Het zijn evenwel bakermatten van grote zeevaarders, vanaf Marco Polo tot Vespucci, zonder Colombus te vergeten die, alhoewel hij voor Spaanse rekening werkte, uit Genua stamde.

Maar deze voorbije glorie is voor eeuwig verzwonden. Eertijds waakten de Italiaanse havens over hun zelfbeschikkingsrecht. Met de eenmaking van het land, ging dit alles teloor, en meteen ook de macht der havens. Toch blijft Italië, ingevolge de drang der omstandigheden, een maritieme natie. Terecht is zij fier over haar vloot. Zij is daartoe des te meer gerechtigd, daar deze vloot vooral uit koopvaardijschepen is samengesteld. De ondervinding van twee wereldoorlogen heeft hun geleerd dat het beter is passagierslijnschepen of cargo's uit te baten, dan oorlogsbodems te bouwen.

(1) De roeiers werden bij de Romeinen dan pas gekluisterd, wanneer het schip zich klaar maakte om een gevecht aan te gaan.

(2) De **hortator** gaf het bewegingsrythme der roeispanen aan, door met 'n trommelstok op een gong te kloppen.

(3) **Mare Nostrum :** Letterlijk « Onze zee ». Uitdrukking waarmee de Romeinen — die het belang van de Middellandse Zee goed hadden begrepen — dit water betitelden.

Deze atlas uit de XVIe eeuw bevat zulke gedetailleerde kaarten dat men er sprakeloos bij wordt, vooral wanneer men bedenkt over welke bescheiden middelen de toenmalige cartografen beschikten.

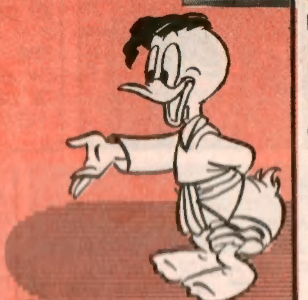

Ziehier een Venetiaans schip uit de XVe eeuw. Haar elegante lijn kan het nog gerust tegen een modern yacht halen.

Tijdens de XVIe eeuw was Venetië's macht heel groot. Elk schip, dat naar de haven weerkeerde bracht steeds meer goud in de beurzen der handelaars uit de "Parel van de Adriatische zee".

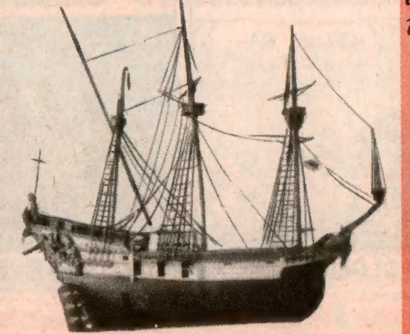

"Christoforo Colombo", zo luidt de naam van Italië's laatst geboren transatlantieker. Italië waakt angstvallig over zijn zeevaarttradities.

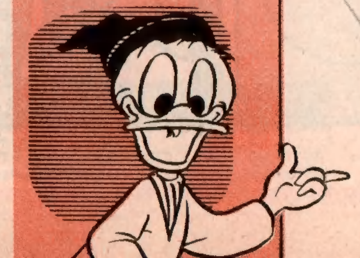

DE GOUDPUT

KORTE INHOUD

De boefjes maken aanstalten Jeremias Mc Duck's kluis te « kraken ».

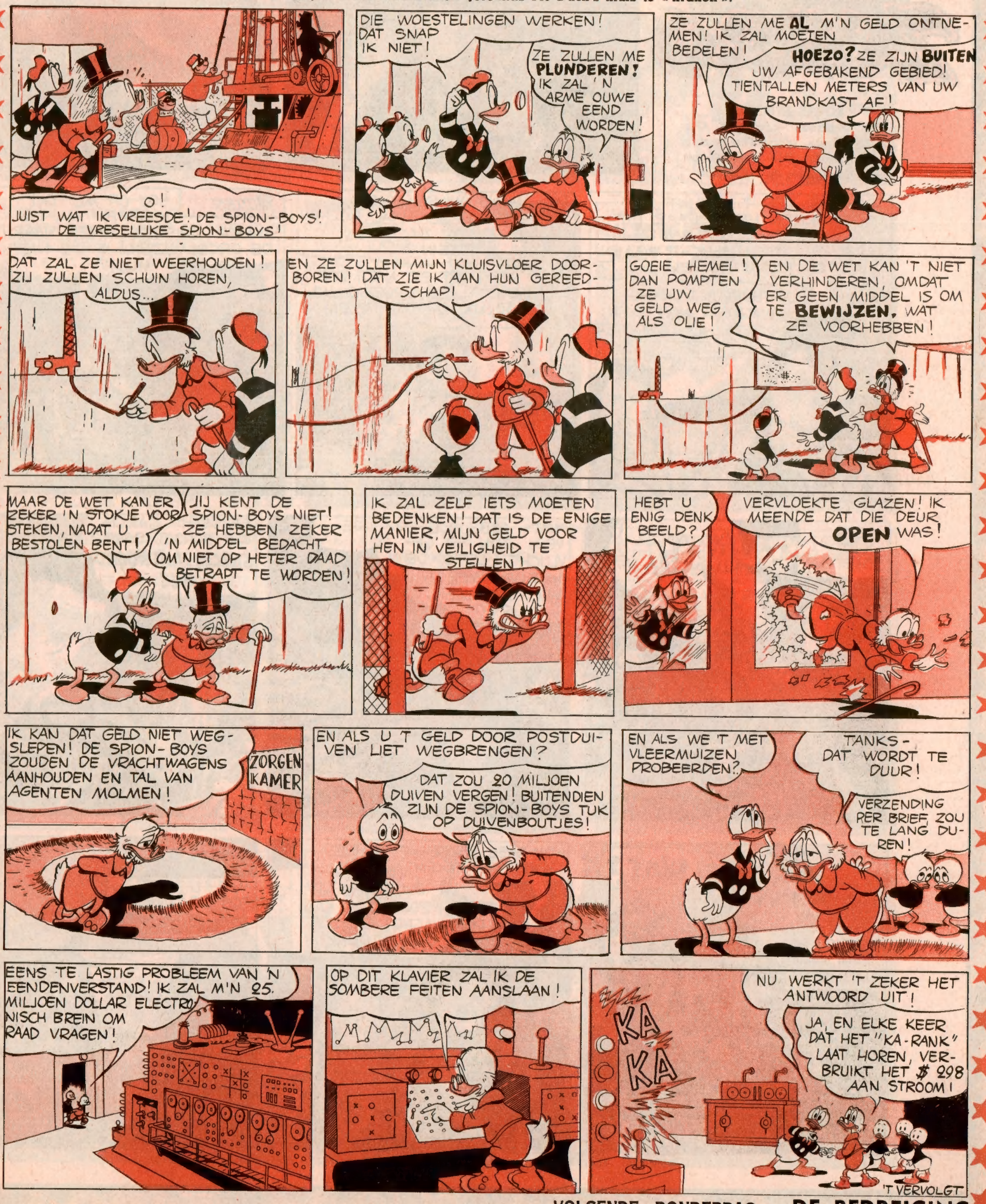

VOLGENDE DONDERDAG : **DE BEDREIGING**

KORTE INHOUD

De Indianen van San Gabriel's Missie, waar Torres zich schuil houdt, zijn gedwongen voor Monastario te arbeiden.

KORTE INHOUD

Bij 't krieken van de dag verlaten Mickey en Dingo de « Lulubelle » om voor de laatste keer te trachten de visgronden van de vreselijke rakker te zuiveren.

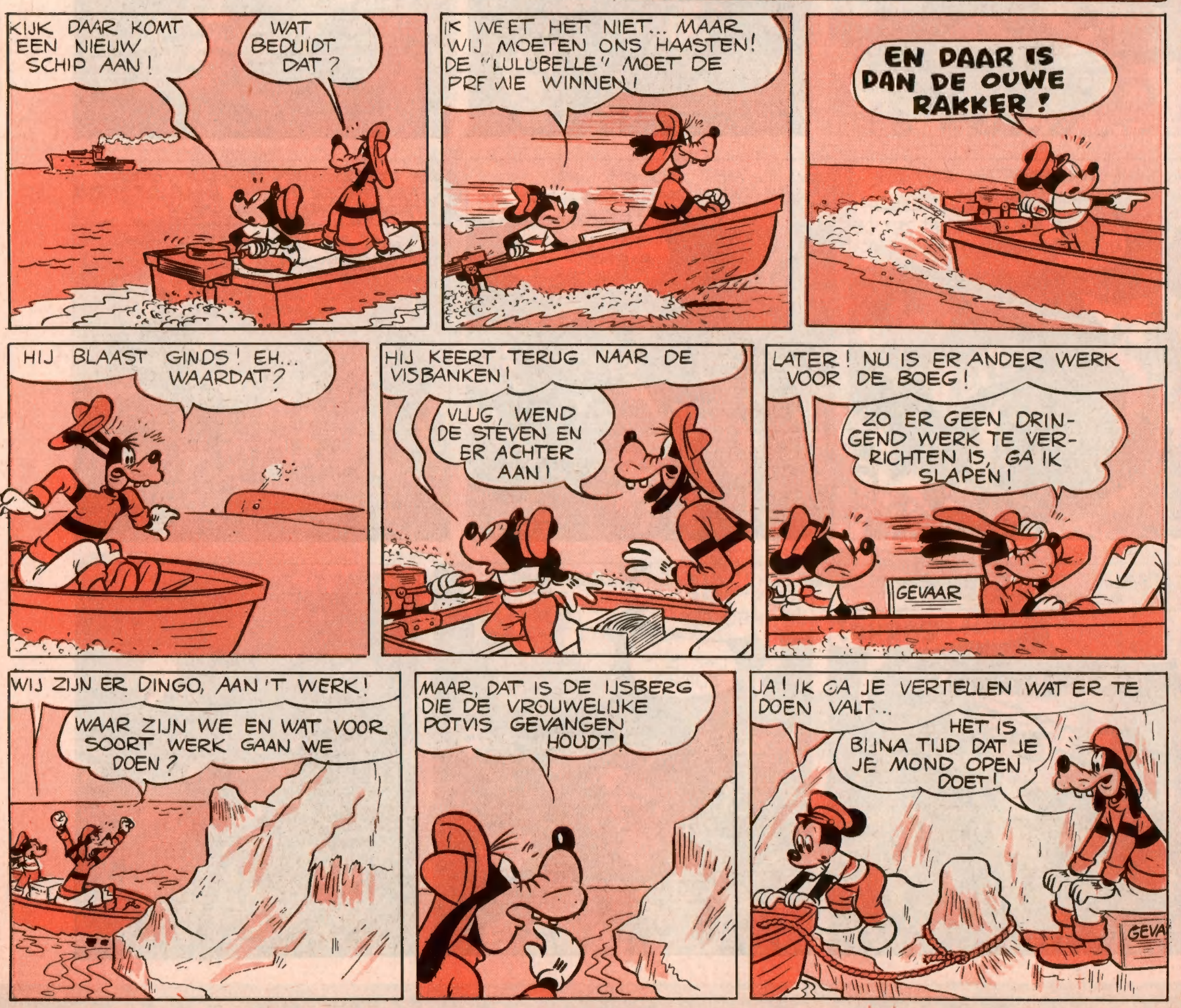

VOLGENDE DONDERDAG: VROLIJK... EN GEVAARLIJK TOESTAND!

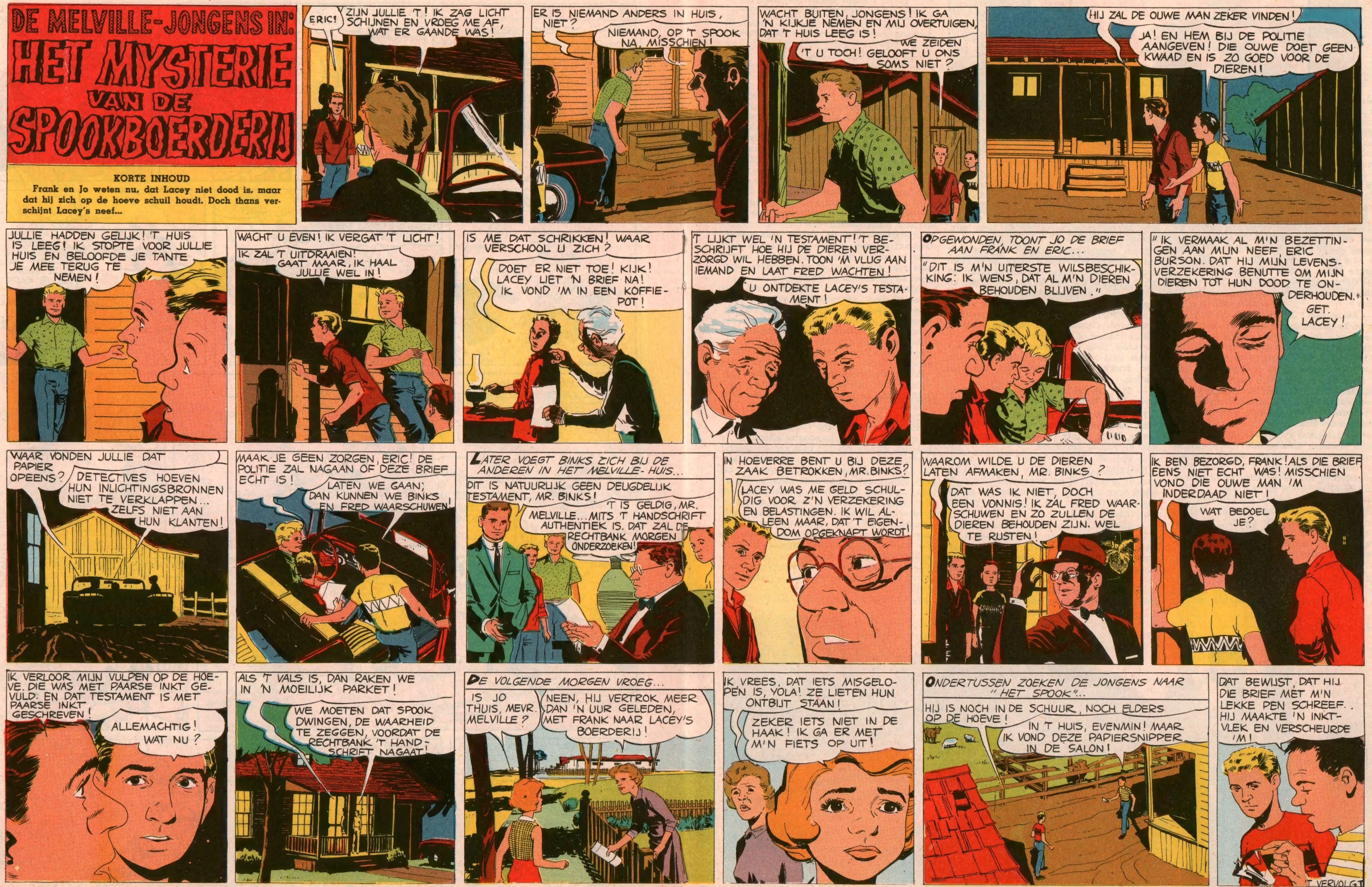

VOLGENDE DONDERDAG: HET WEGNEMEN DER DIEREN

27.K.235

KORTE INHOUD
Enkele vrienden hebben vastgesteld dat een zekere Stepanek dezelfde nummerplaat, nl. 27K235, voor zijn twee auto's, een Porsche en een Standard, gebruikt. Nieuwsgierig gemaakt, stellen zij een onderzoek in. Zekere dag, ontvangt een hunner, Gustaaf, 'n uitnodiging een tweetal weken zij zijn oom door te brengen.

Mr en Mevr. Rodier waren nog in 'n erg vrolijke stemming, na de prettige avond, die ze bij vrienden doorgebracht hadden. Het was dan ook op een joviale toon dat de vader van Gustaaf deze toesprak, toen hij hem de trappen zag afkomen, overladen met zijn visgerief :

— Zo ! Daar hebben we onze zoon, die zich klaar maakt om die arme visjes te gaan uitroeien ! Ik durf er mijn hoofd op verwedden, dat daar een brief van Geert bij te pas komt !

— Mijn broer heeft dus nog altijd de moed om zijn dagen door te brengen met de voeten in het water, enkel en alleen om een paar arme forellen te vangen ? merkte Mevr. Rodier lachend op.

— Hij vraagt me donderdag te komen, legde Gustaaf uit. Hebt u daar iets tegen, vader ?

— Zeker niet ! Je weet wel dat je moeder en ik gelukkig zijn als je je vermaakt. Meer nog : ik zal hem dadelijk een telegram sturen om hem te laten weten dat ik je toesta reeds morgen te vertrekken.

— Oh ! Danke ! riep de jongeman uit. Ik ga onmiddellijk mijn laatste voorbereidselen treffen, zodat ik morgenvroeg, omstreeks zes uur, dadelijk op m'n scooter kan springen. Het is een hele afstand, van hier tot Bouillon.

— In dat geval kun je me nu al goedenavond wensen, antwoordde Mevr. Rodier geeuwend. Je zult ons trouwens niet meer zien vóór je terugkeer van bij Geert, want morgenvroeg zullen je vader en ik te moe zijn om al zo vroeg op te staan.

— Vooral omdat je om zes uur wilt vertrekken, bevestigde Mr Rodier. Dat is werkelijk te vroeg. Ik ga dat telegram onmiddelijk telefonisch doorgeven en dan kruip ik ook tussen de lakens. Goedenavond, m'n zoon.

— Goedenavond, vader.

Eens alleen pakte Gustaaf zijn koffer. Weldra had hij alles bij elkaar wat hij mee wilde nemen en herhaalde hij bij zichzelf de voorwerpen, die hem onmisbaar leken.

— Twee pyjama's, zes zakdoeken, zes dassen, twee petjes, mijn stapschoenen (ik zal ze nodig hebben om te gaan vissen)... En, ja, van vissen gesproken, waar is mijn korf ? Verduiveld, dat is waar ook, ik heb hem aan Lode uitgeleend !

Hij wierp een blik op zijn polsuurwerk :

— Zo... zei hij voor zichzelf. 't Is half elf... Lode gaat gewoonlijk omstreeks elf uur of half twaalf slapen. Met m'n scooter kan ik op twee minuten bij hem zijn. Laten we gaan !

Even later legde Gustaaf zijn scooter stil in een brede laan, tussen twee rijen deftige burgershuizen. Hij stapte naar het grote gebouw, dat het nummer 85 droeg en drukte lang op de belknop aan de deur. Vruchteloos... Lode en zijn ouders waren klaarblijkelijk niet thuis. Op dat ogenblik herinnerde Gustaaf zich, dat zijn vriendje iedere maandag met zijn ouders naar de bioskoop ging. Zij bezochten steeds dezelfde zaal : de « Bronx », gelegen in een der drukke straten rond het Centraal station.

— Tja... ik zal hen aan de uitgang gaan opwachten, besliste de jongeman.

Hij bracht zijn tuig opnieuw in gang en reed langzaam gedurende een vijftigtal meter. Plots stopte hij brutaal, een kreet van verbazing slakende :

— Heb ik van me leven !...

Rechtstaande sloot hij de benzinetoevoer van de scooter af en wreef nadenkend de hand over zijn kin, ondertussen een grijze wagen bekijkend, die langs het voetpad geparkeerd stond.

— 27K235 ! De Porsche, fluisterde hij.

Inderdaad, de wagen van Stepanek stond daar, schitterend onder het licht der straatlantaarns. En wat zijn eigenaar aanging, die moest zich ongetwijfeld in een der huizen van de laan bevinden. Maar welk ?

Gustaaf hoefde niet lang te wachten om het antwoord op deze laatste vraag te kennen : de deur van het huis, voor hetwelk de Porsche stilstond, ging open en een vierkantig tapijt van licht strekte zich over het voetpad uit. Een man met een slappe hoed op het hoofd en gekleed in een grijs pak verscheen op de drempel, nog enkele woorden wisselend met een persoon, waarvan Gustaaf, van de plaats waar hij stond, enkel de schouder en de arm kon zien. Vervolgens maakte Stepanek — Gustaaf dacht zijn figuur herkend te hebben — een afscheidsgebaar en begaf hij zich naar de Porsche.

Zonder verder na te denken sprong Gustaaf op zijn scooter en begon de Porsche te volgen, zodra deze vertrok, zozeer was zijn nieuwsgierigheid getroffen door deze onverwachte ontmoeting.

Alhoewel Stepanek zeer snel reed kon Gustaaf hem gemakkelijk volgen doorheen de stad. Het was al elf uur voorbij, maar nog altijd was het verkeer in het centrum zeer druk. Eens de voorsteden achtergelaten drukte Stepanek op de gaspedaal. Zijn achtervolger liet hem zonder meer begaan. Gustaaf wist thans immers waarheen het geheimzinnig personage zich begaf : in de richting van Lillo, waar de jongeman hem enkele uren vroeger al eens had opgemerkt.

Ter hoogte van het bord van de « CICAS » gekomen hield Gustaaf stil. Dan, na de motor van zijn scooter stilgelegd te hebben, duwde hij het tuig een twintigtal meter verder, tot waar een tamelijk dikke struik langs de baan stond, en verborg hij het achter dat natuurlijke scherm. Waarom handelde hij aldus ? Indien men hem de vraag gesteld had zou hij er waarschijnlijk moeilijk op hebben kunnen antwoorden. Hij was helemaal in beslag genomen door de mysterieuze sfeer, die de daden van Stepanek omgaf. In deze achtervolging trad Gustaaf op als was hij « Little Jack » — de detectieve, wiens avonturen hem zo boeiden — in hoogsteigen persoon.

('t Vervolgt.) L. STERLING.

Merkwaardig snelportret

EEN Spaanse guerillaleider bezorgde Napoleon heel wat last. Zijn naam is don Francisco Espoz y Mina. Nochtans werd de vermaardheid van deze « capitan » verreweg overtroffen door die van z'n neef, don Xaveiro Mina, die gedurende meerdere jaren zijn strijdmakker was.

Don Xaveiro aanschouwde het levenslicht in Navarra in 1789. Op negentienjarige ouderdom, verbolgen over de manier waarop de Fransen zijn landgenoten behandelden, begon hij samen met enkele andere jongeren van zijn leeftijd, waarbij zich weldra groepjes bergbewoners aansloten, de vijand in 't vaarwater te zitten. Dit was een vrij onverwachte bezigheid voor een jongmens dat opgevoed werd aan het seminarie van Logrono.

De roekeloosheid van de jonge Mina werd slechts door zijn onervarenheid geëvenaard. Men zou zelfs gedacht hebben dat deze roekeloosheid door de onwetendheid van het gevaar werd gevoed. Maar het verdere leven van onze held bewees het tegendeel.

Op 31 maart 1810 werd hij door de Fransen gevangen genomen. Don Xaveiro de Mina kreeg aldus de gelegenheid Vincennes te bewonderen... vanuit het torenvenster van de vesting waar hij werd opgesloten. Zijn vierjarig gevangenschap benutte hij o.m. om de krijgskunst te studeren, iets wat ons vanwege soortgelijke vechtersbaas niet hoeft te verwonderen.

Don Xaveiro Mina

Op 28 jarige ouderdom, bracht hij een keizerrijk aan 't wankelen

Toen kwam Napoleon's val. Vrij gelaten, keerde don Xaveiro Mina naar Spanje terug op het ogenblik dat koning Ferdinand VII weer op de troon werd geplaatst die hij aan Joseph Bonaparte had moeten afstaan. Koning Ferdinand verstond de kunst zijn onderdanen te mishagen door het invoeren van onpopulaire maatregelen, waaronder het opheffen van de nieuwe liberale grondwet van 1812, welke hij nochtans gezworen had te zullen eerbiedigen. Weer verzamelde don Xaveiro Mina zijn strijdmakkers, deze keer om hun eigen koning te bekampen. Maar zijn poging zich meester te maken van Pamplona mislukte. Met veel geluk slaagde hij er in samen met zijn oom Francisco Espoz, langs over Frankrijk, Engeland te bereiken.

In dat vrije land, kon don Xaveiro alleen inwendig tegen Ferdinand's despotisch beleid tempeesten, doch kon niets ondernemen om 's lands gevestigde macht te wijzigen. Of toch ? Mexico was namelijk tegen de Spaanse regering — Spanje heerste over deze contreien sinds 't begin van de XVIde eeuw — in opstand gekomen.

Xaveiro zou naar Mexico vertrekken om de rebellen een handje toe te steken.

Sedert 1815 reeds veronderstelde men dat don Francisco Espoz y Mina overwoog de Mexicaanse opstandelingen te hulp te snellen. Evenwel, toen de « Cleopatra » Baltimore verliet met een klein leger onverschrokken avonturiers, was het niet de oom, maar zijn neef Xaveiro die het aanvoerde.

* * *

Hij was amper 26 jaar oud, maar bezield met 'n ambitieus plan : de vrijheid weergeven aan 'n volk dat sedert meer dan drie honderd jaar werd verknecht. Om dit doel te bereiken, beschikte hij enkel over zijn enthousiasme.

Natuurlijk kon hij ook wel op de steun der opstandige Mexicanen rekenen.

Met een legertje van driehonderd man, merendeels in Noord-Amerika geronselde gelukzoekers, landde hij op 15 april 1817 te Soto-la-Marina, een stad gelegen op de rivier Santander, 'n aardig eindje verwijderd van de plaats waar de Spanjaarden hem opwachtten. Dit was het begin van een heldhaftig avontuur.

Het verraste en radeloze garnizoen verliet ijlings de stad. Aldus viel zij zonder slag of stoot in Xaveiro's handen. Maar een Spaans escader joeg de zeven schepen van de expeditie uiteen. Een strategische terugtrekking was dus uitgesloten ! Mina moest zegevieren of sterven.

Zijn eerste doel is een verbinding tot stand te brengen met de opstandige Mexicanen. Daarom laat hij een garnizoen van honderd man achter te Soto en trekt op weg. Een leger van twee duizend Spanjaarden kon de stad heroveren na drie vruchteloze pogingen : de zeven en dertig overlevenden werden, door dorst gekweld, tot overgave gedwongen.

Mina was ondertussen op weg naar een guerrillaleger dat het fort « Sombrero », duizend kilometer verder, bezet hield. Na een mars van dertig dagen en twee zegenrijke veldslagen tegen 'n drie keer sterkere vijand, lukte hij in z'n opzet.

De Spanjaarden hergroepeerden zich en vielen opnieuw aan. Mina dook met z'n klein legertje, thans versterkt met de Mexicaanse opstandelingen, op en één enkele stormloop met gevelde bajonet kostte 339 Spanjaarden het leven; meer dan 200 anderen werden krijgsgevangen gemaakt. Mina's verliezen beperkten zich tot acht man, terwijl hij bovendien gans het vijandelijk geschut buit maakte.

* * *

Vrijheidsliefde ? Vechtlust ?... Was het om één van deze twee redenen dat de jonge Xaveiro z'n militair talent, z'n energie, z'n activiteit ten dienste van de Mexicaanse opstandelingen stelde ?

Krijgsman maar geen politicus, was hij zo onhandig de Mexicanen het waarachtig doel van zijn onderneming bekend te maken : de koning van Spanje Mexico ontroven om hem, bij gebrek aan inkomsten, te verplichten de grondwet van 1812 weer in te voeren.

Kortom, hij streed in Mexico voor de vrijheid van de Spanjaarden eerder dan voor die van de Mexicanen zelf. Het is dan ook begrijpelijk dat na deze ontgoochelende bekendmaking, laatsgenoemden minder geestdrift aan de dag legden om Mina bij te staan.

Anderzijds verzamelden de radeloze Spanjaarden alle beschikbare strijdkrachten om Mina's legertje te verpletteren. Voor Mina beduidde deze veldslag de zege of de dood. Voor de Spanjaarden betekende hij de zege of de ontruiming van het land.

Hun vierduizendkoppig leger viel de door 150 man verdedigde vesting « Sombrero » (Hoed) aan en slaagde er in haar te heroveren. Al de verdedigers van het fort werden uitgemoord. Doch Mina, die zijn leger in tweeën had verdeeld en een wanhopige stormloop tegen de vijand ondernomen, wist te ontkomen en een ander rebellenfort : Los Remedios, te bereiken. Dit was de laatste schuilplaats der opstandelingen.

Achterhaald, opgejaagd na een nutteloze aanval op de stad Guanaxerato, maakt hij zich klaar om naar de hoeve « Venadito », die aan één van zijn vrienden behoort, te vluchten. Verraden, wordt hij gevangen genomen, geboeid vóór de rechter gebracht en neergeschoten.

« Schiet minstens raak », zegt hij alvorens te sterven. Men schreef 17 november 1817.

Zijn dood werd in Mexico luisterrijk gevierd en het Hof van Spanje deelde milde beloningen uit. Apodaco, de onder-koning, ontving ter dier gelegenheid de titel van Graaf « del Venadito », naar de naam van de hoeve waar Mina werd aangehouden. Evenzo werd de Franse maarschalk André Masséna tot Hertog van Rivoli benoemd voor het aandeel dat hij had in het gevecht bij dit dorp in 1797.

Zo don Xaveiro Mina Mexico niet persoonlijk van de Spaanse overheersing bevrijdde, heeft hij er toch toe bijgedragen. Nog geen vier jaar later, namelijk op 24 februari 1821, riep Mexico zijn onafhankelijkheid uit, en Graaf del Venadito, de onder-koning, deed troonafstand.

ons compleet verhaal:

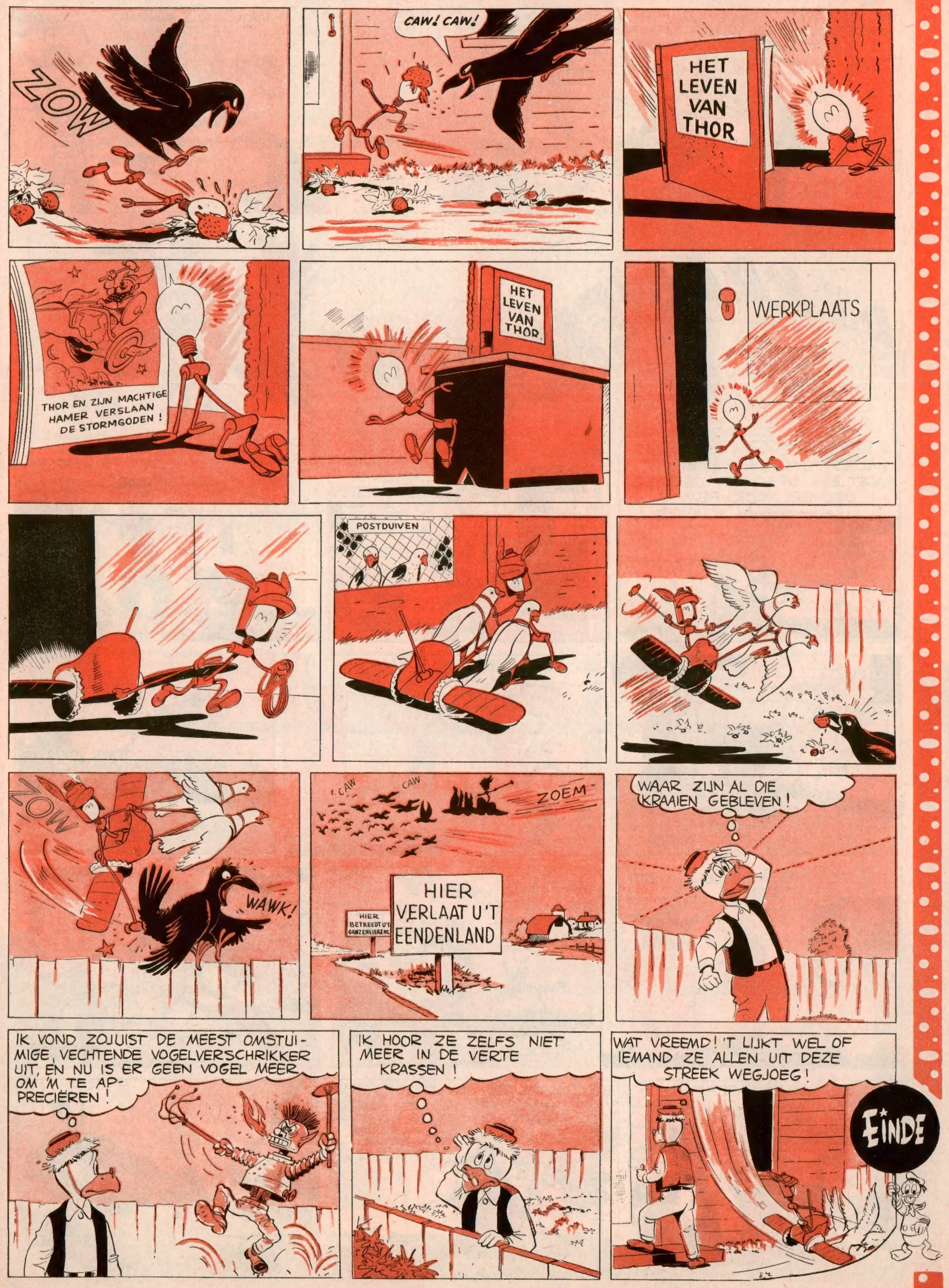
ZOW
CAW! CAW!
HET LEVEN VAN THOR
THOR EN ZIJN MACHTIGE HAMER VERSLAAN DE STORMGODEN!
HET LEVEN VAN THOR
WERKPLAATS
POSTDUIVEN
ZOW
WAWK!
CAW
CAW
ZOEM
HIER VERLAAT U'T EENDENLAND
WAAR ZIJN AL DIE KRAAIEN GEBLEVEN!
IK VOND ZOJUIST DE MEEST OMSTUIMIGE, VECHTENDE VOGELVERSCHRIKKER UIT, EN NU IS ER GEEN VOGEL MEER OM 'M TE APPRECIËREN!
IK HOOR ZE ZELFS NIET MEER IN DE VERTE KRASSEN!
WAT VREEMD! 'T LIJKT WEL OF IEMAND ZE ALLEN UIT DEZE STREEK WEGJOEG!
EINDE

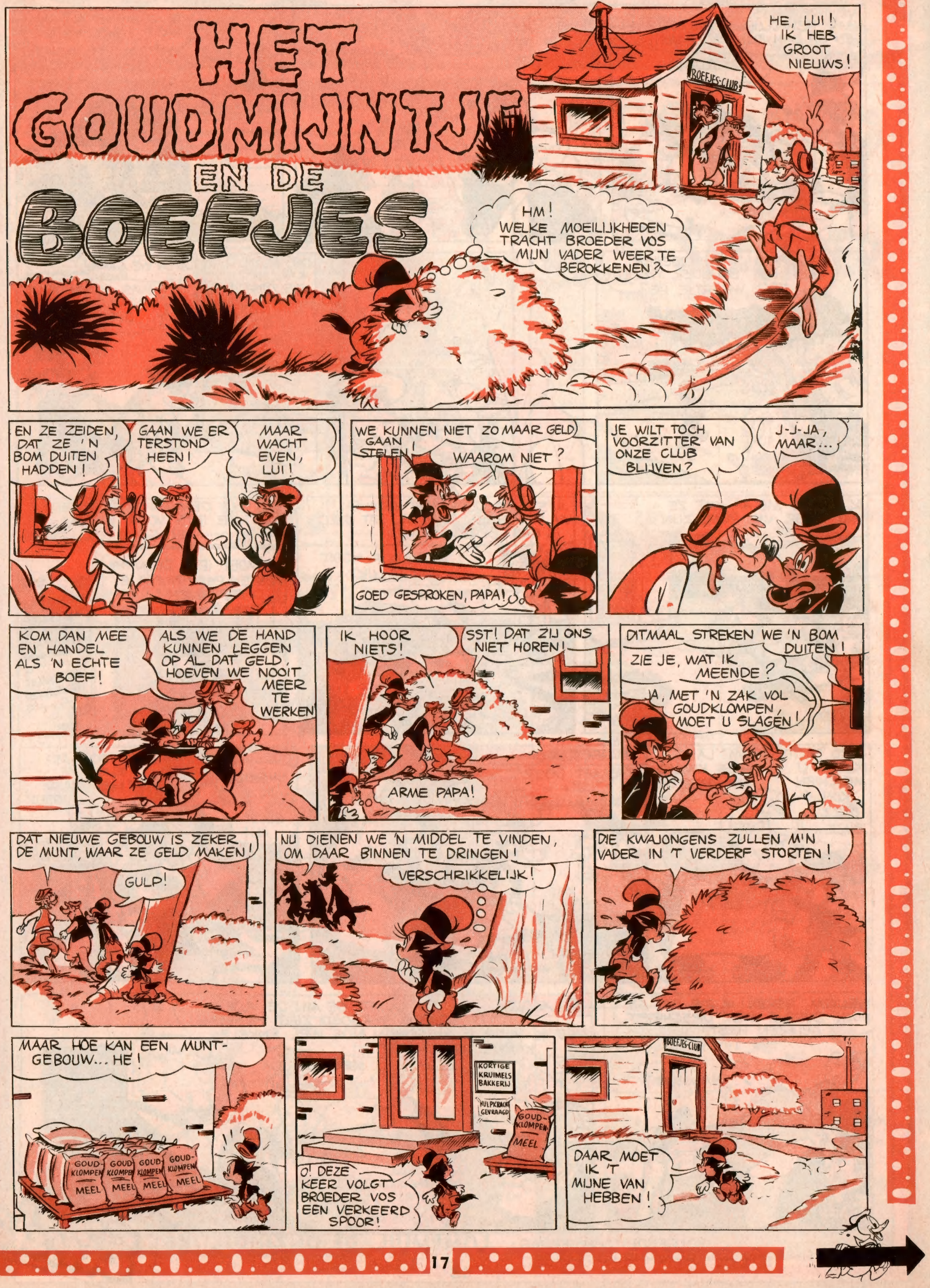
HET GOUDMIJNTJE EN DE BOEFJES
HE, LUI! IK HEB GROOT NIEUWS!
BOEFJES-CLUB
HM! WELKE MOEILIJKHEDEN TRACHT BROEDER VOS MIJN VADER WEER TE BEROKKENEN?
EN ZE ZEIDEN, DAT ZE 'N BOM DUITEN HADDEN!
GAAN WE ER TERSTOND HEEN!
MAAR WACHT EVEN, LUI!
WE KUNNEN NIET ZO MAAR GELD GAAN STELEN!
WAAROM NIET?
GOED GESPROKEN, PAPA!
JE WILT TOCH VOORZITTER VAN ONZE CLUB BLIJVEN?
J-J-JA, MAAR...
KOM DAN MEE EN HANDEL ALS 'N ECHTE BOEF!
ALS WE DE HAND KUNNEN LEGGEN OP AL DAT GELD, HOEVEN WE NOOIT MEER TE WERKEN!
IK HOOR NIETS!
SST! DAT ZIJ ONS NIET HOREN!
ARME PAPA!
DITMAAL STREKEN WE 'N BOM DUITEN!
ZIE JE, WAT IK MEENDE?
JA, MET 'N ZAK VOL GOUDKLOMPEN, MOET U SLAGEN!
DAT NIEUWE GEBOUW IS ZEKER DE MUNT, WAAR ZE GELD MAKEN!
GULP!
NU DIENEN WE 'N MIDDEL TE VINDEN, OM DAAR BINNEN TE DRINGEN!
VERSCHRIKKELIJK!
DIE KWAJONGENS ZULLEN M'N VADER IN 'T VERDERF STORTEN!
MAAR HOE KAN EEN MUNTGEBOUW... HE!
GOUD-KLOMPEN MEEL
KORTIGE KRUIMELS BAKKERIJ
HULPBAKKER GEVRAAGD
GOUD-KLOMPEN MEEL
O! DEZE KEER VOLGT BROEDER VOS EEN VERKEERD SPOOR!
BOEFJES-CLUB
DAAR MOET IK 'T MIJNE VAN HEBBEN!

ons compleet verhaal:

VOLGENDE DONDERDAG: LOMPMUIL, DE ONZINDELIJKE

Einde

DE BEESTENSOEP

Elk der onderstaande, onbegrijpelijke woordjes stemt met een der afgebeelde diertjes overeen. Als je nu even orde brengt in de volgorde der letters, zal je hun juiste benaming vinden.

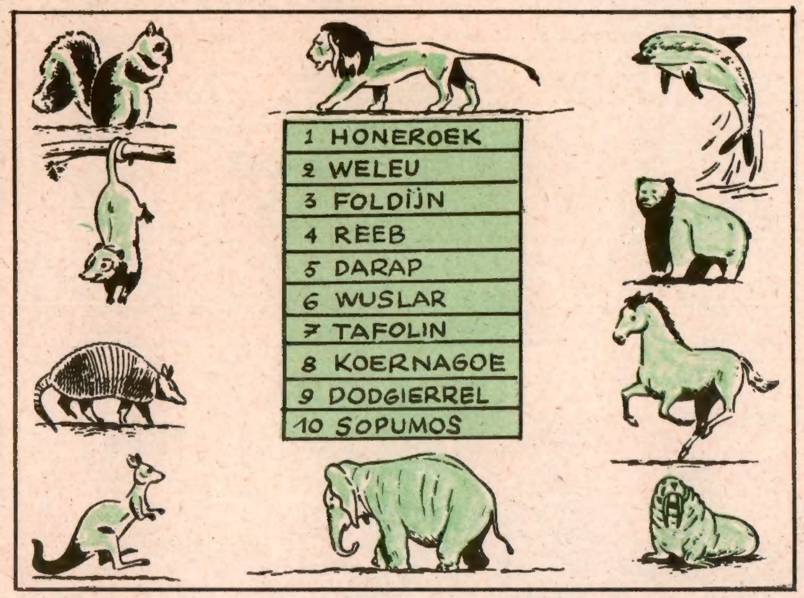

Oploss.: 1) Eekhoorn; 2) Leeuw; 3) Dolfijn; 4) Beer; 5) Paard; 6) Walrus; 7) Olifant; 8) Kangoeroe; 9) Gordeldier; 10) Opossum.

DE GEBARENTAAL

Geen woord in onze streken, of hét is 'n samenstelling van enkele der 26 letters waaruit ons alfabet bestaat. Ziehier, hoe men de letters door middel van gebaren kan voorstellen. Een beetje oefening en 't zal je niet moeilijk vallen je verstaanbaar te maken bij een vriend die je vooraf van deze tekens in kennis hebt gesteld.

OPLOSSING KRUISWOORDRAADSEL VAN Nr 420

Horizontaal : 1. Raketbom. - 2. Mes; BIJ; Das. - 3. Oker; Welp. - 4. Rossen. - 5. Ra; Fint; Ur. - 6. Zo; Feit; It. - 7. Berken. - 8. Knol; None. - 9. Eed; US; Nuf. - 10. Bestiaal.

Vertikaal : 1. Moerzeke. - 2. Rek; AO; Neb. - 3. Aser; Bode. - 4. Roffel. - 5: Eb; Sier; Ut. - 6. TIJ; Snik; Si. - 7. Wetten. - 8. Oden; Nona. - 9. Mal; Ui; Nul. - 10. Sportief.

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop tegen de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd worden noch in huur gegeven.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.
COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1958.

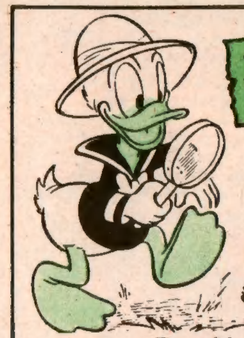

DONALD DE SPEURDER

Donald heeft gipsafdrukken van dierensporen gemaakt. Ongelukkiglijk, heeft hij ze gemengeld. Steek een handje toe en tracht uit te vissen van welk dier de sporen afkomstig zijn.

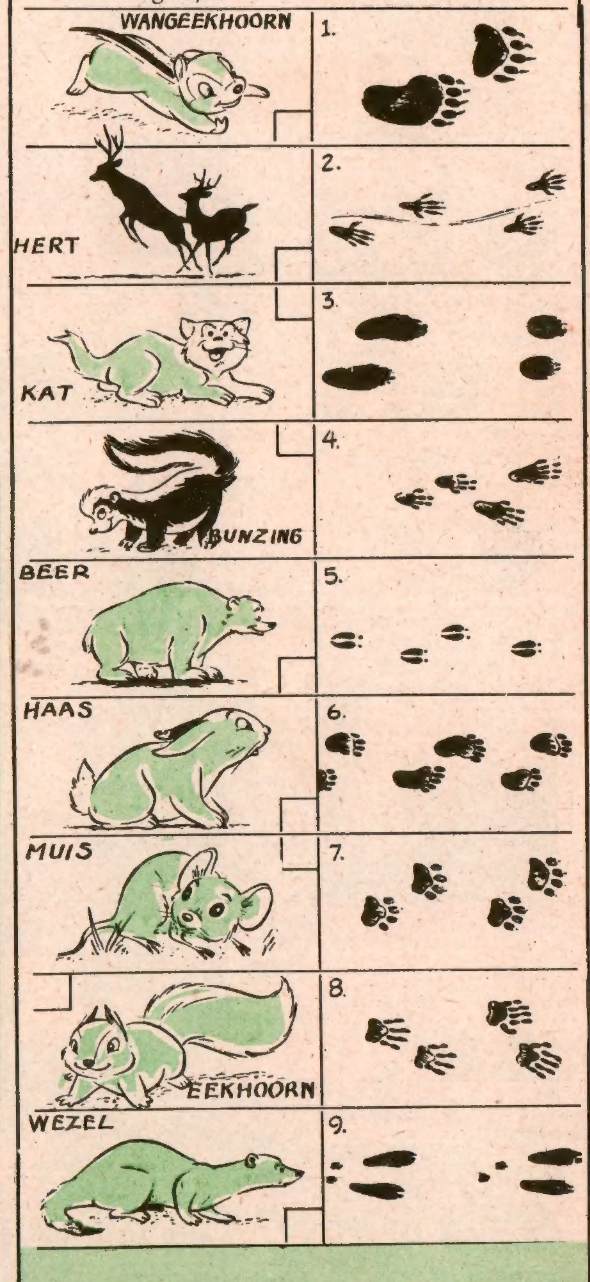

Oploss.: Wangeekhoorn 8; Hert 5; Kat 7; Bunzing 6; Beer 1; Haas 9; Muis 2; Eekhoorn 4; Wezel 3.

DE BLIK DIE VERDWAAST

KORTE INHOUD

De gewetenloze hypnotiseur houdt Jeremias en Donald geheel in zijn macht en beveelt hun alles te doen, wat voor hem profijtelijk kan zijn.

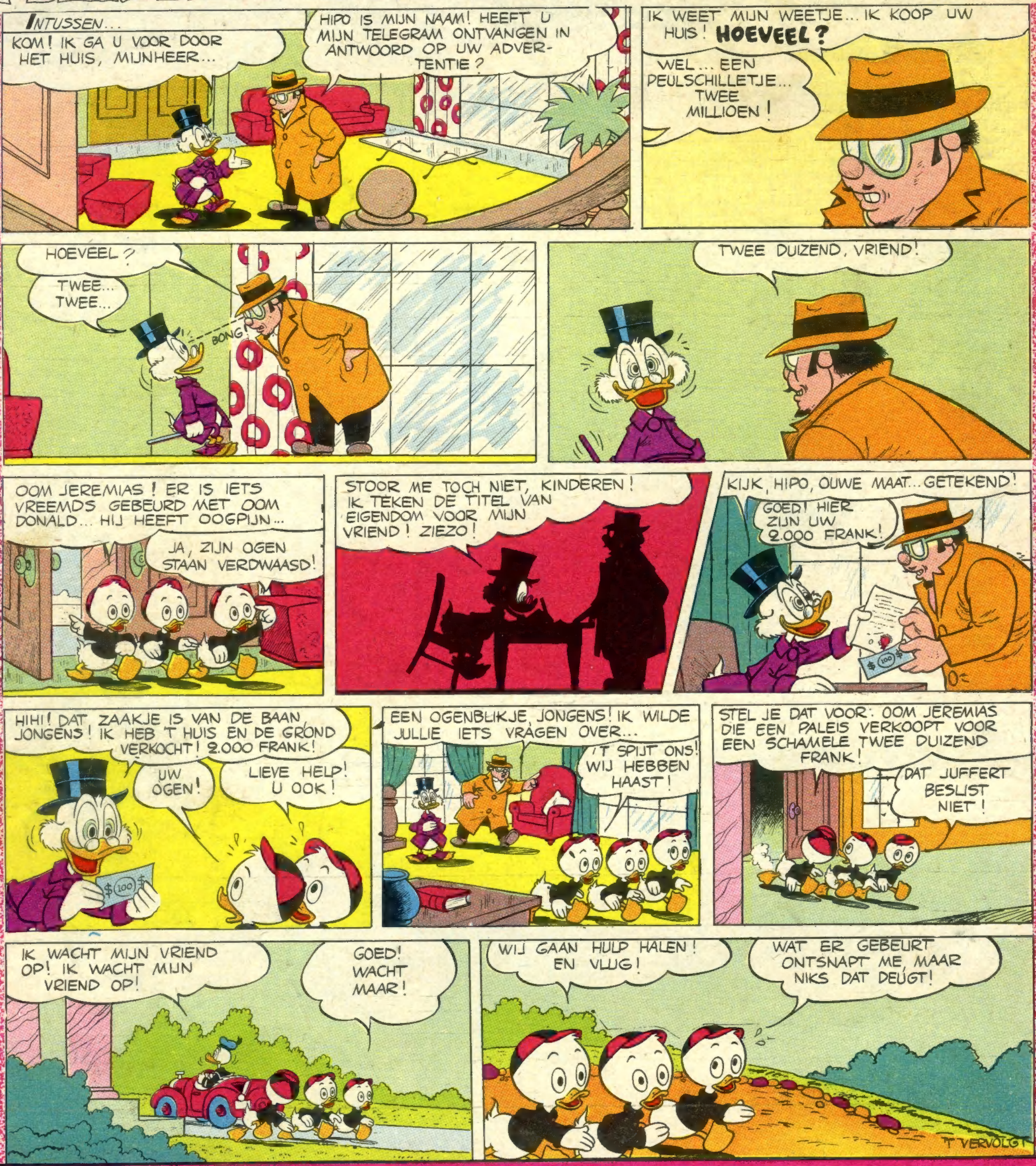

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie « TIMEI », Hopstraat 47, Brussel

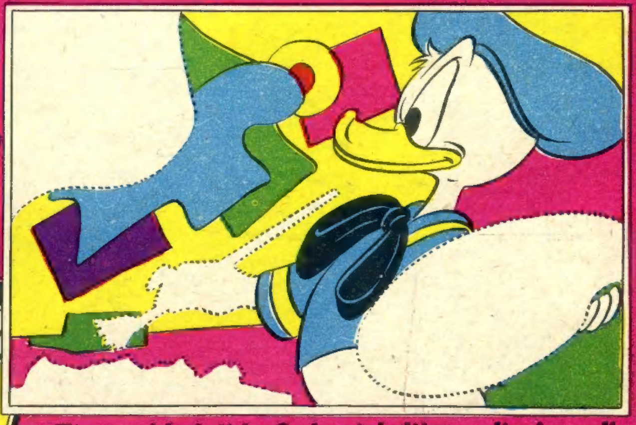

Zie op bladzijde 2 de richtlijnen die je zullen toelaten deel te nemen aan onze

PUZZLE-TOMBOLA !